

## MOJ JE DRAGI IMAO VINOGRAD

27. nedjelja kroz godinu, A

Sjećam se iz osnovne škole kako su nam učitelji strpljivo uvijek iznova ponavljali ono što smo teže shvaćali. Tako smo više od pola godine smo ponavljali i ponavljali tablicu množenja. I naučili. Čini mi se da i Bog upravo tako postupa s ljudima: osobito teške “nastavne jedinice” o svojoj ljubavi Bog uporno ponavlja kroz najrazličitije usporedbe. I evo danas jedne od njih. Vinograd. Nekima možda ne baš tako bliska slika. Ili možda ipak.

Pripovijedao mi je moj otac kako je sadio vinograd. I u Slavoniji je to velik posao. Potrebno je zemljište “regulirati”, to jest osobito duboko prekopati (“izaršoviti”), pa tek onda saditi. Kako li je to tek na kamenitu tlu! Čovjek mora i željeznim šiljkom u kamenu tražiti procjep do ono malo plodne zemlje. A što reći kada je u pitanju obrada vinograda? Koliko posla! Treba okopati, zagrnuti, povezati, obrezivati, čistiti, prskati, brati... I sve to stručno i znalčki, jer se nepromišljenom obradom sve može upropastiti.

Eto, s toliko brižnosti Bog postupa prema svom narodu. U prvom čitanju prorok govori kako je Bog sve učinio dobro kod sadnje i obrade vinograda, a vinograd ipak izrodio vinjagu. U ovoj je prisposobi vinograd narod Božji. Bog je za nj sve učinio: izveo ga iz egipatskog ropstva, doveo ga u obećanu zemlju, priznao ga svojim posebno izabranim narodom, a taj isti narod ne daje nikakva dobra ploda. Slično govori i Isus. Bog je vinograd – svoje Kraljevstvo – povjerio svome narodu koji nije znao cijeniti ono što mu je povjereno. Pobio je Božje poslanike, pa i samog Sina Božjega ubio. Stigla ih je strašna kazna. Što reći? Prijeti li se Bog i nama zbog naše nevjere? Je li izgubio strpljivost? Je li nas odredio za vječnu propast? Što nam Pismo želi reći dvostrukom usporedbom s vinogradom?

Kao prvo želi istaknuti silnu Božju brigu za čovjeka. Prisjetimo se kako Sveto pismo Prikazuje Boga kako stvara čovjeka kao što lončar strpljivo i s ljubavlju stvara svoje posude na lončarskom kolu. Nadalje se kaže kako je Bog svoj narod “na orlovskim rukama nosio”, kako ih je izbavljao “mišicom jakom i rukom ispruženom”. Svome je narodu tepao da je “crvić” i “ličinka”; uspoređivao je svoju ljubav prema narodu s ljubavlju zaručnika prema svojoj zaručnici. I sada uspoređuje sebe s gospodarom vinograda, a svoj narod s vinogradom. S puno ljubavi Bog prilazi svome narodu, s puno strpljive ljubavi. Doista, dragi prijatelji, je li svatko od nas svjestan koliku silnu, neizmjerenu veliku ljubav Bog iskazuje svakome pojedinom od nas? O ljubavi Gospodnjoj ne možemo nikad dovoljno hvale iskazati.

Drugo, Božja nas riječ želi potaknuti na mudrost i na zahvalnost. Mudrost, da doista razumijemo, shvatimo i prihvatimo tu divnu Božju stvarnost: da smo ljubljena i njegovana djeca Božja. Zahvalnost, da onda doista nastojimo i živjeti u skladu s tim divnim Božjim odabranjem. Uvijek iznova nam pada na pamet poklik pape Leona Velikog: “Kršćanine, spoznaj svoje dostojanstvo!”

Dao Bog da svaki od nas spozna i prihvati da nam je Bog ljubljeni otac koji nam daruje najvrednije što ima – svojega Sina, te da mu onda cijelim svojim životom budemo na hvalu i slavu – sada i u vječnosti. Zvonko Pažin